

Miljøministeriet

Folketingets Europaudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 2024 - 9184
Den

Miljøministerens besvarelse af EEU-spørgsmål nr. 2 til KOM (2024) 0931 Forslag til ændringsbudget nr. 4 til budgettet for 2024 stillet 11. september 2024 efter ønske fra Therese Scavenius (UFG).

Spørgsmål nr. 2

”Kan ministeren oplyse, hvorledes datagrundlaget for Danmarks indrapportering til Europa-Kommissionen af niveauet for plastemballageaffald og genanvendt plastemballageaffald bliver tilvejebragt, og hvilke kriterier ligger til grund for vurderingen af, hvorvidt plastemballageaffaldet kan karakteriseres som genanvendt? Jf. emballageaffaldsdirektivet, artikel 6a, punkt 3: ”Medlemsstaterne indfører et effektivt system for kvalitetskontrol og sporing af emballageaffald for at sikre, at betingelserne (...) opfyldes”

Svar

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, der oplyser følgende:

”Når Miljøstyrelsen skal opgøre mængden af ikke-genanvendt plastemballage benyttes den såkaldte BEA-metode. BEA står for Beregnet Emballage i Affaldsstrømmene og metoden blev udviklet i forbindelse med Miljøstyrelsens udarbejdelse af Emballagestatistik 2019. Metoden gør brug af tre greb:

Affaldsdatasystemet

Jf. Affaldsdatabekendtgørelsen skal virksomheder, der håndterer affald, indberette data herom til Miljøstyrelsens Affaldsdatasystem (ADS). Det betyder, at uanset hvor mange gange affaldet flyttes før endelig behandling, så indberettes det, og affaldet kan dermed overordnet spores. De særskilt indsamlede mængder af plastemballageaffald indberettes således årligt direkte til ADS. Denne mængde svarer til mængden af plastemballageaffald, som er indsamlet til genanvendelse. BEA-metoden anvender disse data. Derudover indsamles der data om alle andre typer affald f.eks. forbrændingseget affald og restaffald. Disse data anvendes også i BEA-metoden, da der også i disse fraktioner kan være plastemballageaffald.

Affaldssorteringsanalyser

Ved indberetning til Europa-Kommissionen skal det oplyses, hvor meget emballageaffald der er genereret i Danmark. BEA-metoden opgør den genererede mængde emballageaffald ved at se på hvor meget af emballageaffaldet i affaldsstrømmen, der ikke udsorteres til genanvendelse og lægge denne mængde til den mængde, der er indsamlet til genanvendelse. Det tilsammen udgør den samlede

genererede mængde af emballageaffald. Oplysninger om emballageaffald i affaldsstrømme, der ikke udsorteres til genanvendelse, fås ved hjælp af affaldssorteringsanalyser, hvor stikprøver af det indsamlede restaffald og forbrændingsegnete affald undersøges. Ved at kende den genererede mængde affald og mængden reelt genanvendt affald, er det muligt at fastsætte genanvendelsesraten for Danmark.

Tabrater

Erfaringsmæssigt sker der fejlsorteringer, så den affaldsfraktion, der indsamles til genanvendelse, kan indeholde andet end plastaffald. Der forekommer også ikke-genanvendeligt plastaffald i de indsamlede mængder, og der sker tab i processen fra affaldet kommer i skraldespanden til det genanvendes. På grund af dette påregnes der en tabsrate. En tabsrate beskriver, hvor stor en andel af en given affaldstype, der går tabt i perioden fra affaldet indsamles og til det indsendes på et genanvendelses anlæg.

Miljøstyrelsen bemærker i øvrigt, at ved genanvendelse forstås enhver nyttiggørelsesoperation, hvor affaldsmaterialer forarbejdes til produkter, materialer eller stoffer, hvad enten de bruges til det oprindelige formål eller til andre formål (jf. bekendtgørelse om affald, § 3). Der skelnes mellem affald, som er ”indsamlet til genanvendelse” og om det ”reelt er genanvendt”. Dette skyldes, at der stort set altid går noget tabt i processen, så der reelt genanvendes mindre, end der er indsamlet til genanvendelse jf. ovenstående. Om emballageaffaldet er sendt til genanvendelse eller ej fremgår af dataindberetningen til Affaldsdatasystemet, som ligger til grund for BEA-metoden.”

Magnus Heunicke

/

Nina Espegård Hassel